

Nordkoreanske
kvinner blir selde
som om dei var dyr

Tim A. Peters (biletet) om
flyktningstragedie i Kina **14**

FLUKTRUTE FRÅ TYRANNIET

Biskop Thomas kjemper for sameksistens i Egypt **4** | Hun møtte engler i Irak **12**
Muslimer på flukt kom til tro på Jesus **11** | Møter mistro mot muslimer **8**
Klare til innsats for trosfriheten **19** | Jul i terrorens skygge i Egypt og Pakistan **2** og **4**

stefanus
alliansen

sammen for de forfulgte

På post for BLASFEMI- OFFER

TEKST: JOHANNES MORKEN

– Kor mange offer for den pakistanske blasfemilova hjelper de, Sajid Paul Christopher?

– Vi hjelper over 20, også nokre jenter som er blitt tvangskonverterte til islam får hjelp. Det siste offeret for blasfemilova er 16 år gamle Asif Masih som vart angripen av ein valdeleg mobb i august. Han slit med mentale helseproblem. Han vart skulda for å ha sagt noko negativt om Koranen. Mobben slo 16-åringen med stokkar. Politiet arresterte han. Mobben kravde at politiet overleverte han til dei. Asif Masih sit fengsla og skal snart for retten.

– Kva har de gjort?

– Vi har hjulpet familien med pengar til mat og medisin og den første tida også ein ny stad å bu. Ofte hjelper vi med advokat, men den hjelpa har Asif Masih fått av ein annan organisasjon. Heile familien treng hjelp. Mobben trugar både den fengsla og familien. Dei mistar ofte levebrødet og treng rehabilitering. Vi hjelper også til med utdanning for barn. Og vi kan hjelpa til å behandle traumane deira.

– Eitt av offera er dødsdømte Asia Bibi. Ho kjempar for å få saka opp på nytt. Frå Oslo i september fekk du med deg kilovis med brev frå appellvennene til Stefanusalliansen. Kva var reaksjonen hos Asia Bibi og familien?

– Dei blei svært takksame og glade. Det gjev dei styrke og håp at folk utanfor Pakistan støttar dei i kampen for å få dødsdommen omgjort og ber for dei.

Sajid Christopher Paul (t.h.) og ein kollega hjelper familien til Asif Masih. Foto: HFO

– Kristne i Pakistan, ikkje minst i Lahore der du arbeider, har opplevd fleire terrorangrep med mange drepte like før påske i 2015 og påskedag i 2016. Eit terrorangrep blei hindra i påsken i år. Har de hatt truslar knytt til jul?

– Vi har ikkje hatt angrep, men fleire truslar mot kyrkjer før jul. Unge menn i kyrkjene gjer også i jula friviljug teneste som vakter. Vi har samarbeid med politiet som også stiller opp.

– De har samarbeid – og de har dialog med muslimar. Men i blasfemisakene ser det vanskeleg ut?

– Det er svært vanskeleg å ta opp blasfemilova. Utdanning er den einaste måten. Gjennom utdanning får vi meir støtte og større sjanse til å få endra lova og stoppa misbruket av lova.

■ Sajid Christopher Paul

- Leiar i Human Friends Organization (HFO), Stefanusalliansens partner i Pakistan
- Aktuell: Hjelper 16-årig offer for blasfemilov

■ SJÅ FILM

På stefanus.no og youtube kan du sjå filmen som Thea Haavet i Stefanusalliansen har laga om arbeidet til HFO – no også med engelsk tekst.

Johannes Morken
Redaktør

jm@stefanus.no

Sterke møte i Midtausten

Korleis møter kristne i Midtausten islam? Det er hovudtemaet i denne utgåva av Magasinet Stefanus. Les biskop Thomas si sterke forteljing frå Egypt om eit kristent vitnesbyrd i eit land der ekstremistar angrip kyrkjer og der hæren tok makta frå islamistane. Kyrkja er i ei klemme, men likevel livskraftig.

I Beirut i Libanon fortel baptistteolog Martin Accad om korleis han møter kristen frykt for islam hos studentane sine. Du kan også lese om to muslimske kvinner som er blitt Jesus-truande – på flukt frå krigen i Syria.

Du får også ulike glimt frå 50-årsjubileet. **God lesing.**

Magasinet
stefanus

Utgiver:
Stefanusalliansen

Adresse:
Trondheimsveien 137,
pb 6603 Rodeløkka,
0502 Oslo

post@stefanus.no
www.stefanus.no

Telefon:
23 40 88 00

Ansv. redaktør:
Hilde Skaar Vollebæk,
konst. generalsekretær

Redaktør:
Johannes Morken

Redaksjon:
Thea Haavet og
Jan-Eivind Viumdal

Design:
Tyde: Bendik Schøien

Trykk:
Kai Hansen Trykkeri

Forsidefoto:
Johannes Morken

Opplag:
16 300

Gavekonto:
3000 14 57922

Styreleder:
Gunnar Dehli

Repr.skapsleder:
Karin Riska

Stefanusalliansen er en misjons- og menneskerettsorganisasjon, med særlig vekt på trosfrihet og på misjon der evangeliet aktivt motarbeides.

Synspunkter i artikler står for forfatteres og intervjuobjekters regning. Stefanusalliansens meninger uttrykkes i lederartikler og kommentarer skrevet av staben.

For givere og abonnenter: Vi følger personopplysningsloven.

www.stefanus.no
f/stefanusalliansen
@stefanusalliansen

NÅR VI GODTAR DIKTATURET

«Jeg taler til oss alle. Vi har nemlig alle vennet oss til det totalitære systemet, og har funnet oss i det som i et urokkelig faktum, og dermed har vi egentlig opprettholdt det», uttalte Vaclav Havel i sin nyttårstale i 1989. Den tidligere fengslede demokratiforkjemperen var nettopp blitt valgt som president i Tsjekkoslovakia. Havel's utfordrende påstand gir mening i dag også. Ser vi

” Vi må ikke venne oss til at lidelsene i Nord-Korea forblir et ‘urokkelig faktum’.

til Nord-Korea, er det grunn til å spørre om verdenssamfunnet har godtatt regimets eksistens som et «urokkelig faktum».

Selvsagt utgjør Nord-Korea med sine kjernefysiske prøvesprengninger en ytterst reell trussel. Leder Kim Jong-uns uvilje mot forhandlinger gjør situasjonen prekær. Likevel, det er grunn til å spørre om det ikke er flere årsaker til at Nord-Koreas regime opprettholdes. Det er for eksempel vanskelig å se en genuin forpliktelse til visjonen om et forent Korea. Verken Kina, Japan eller Russland ønsker realpolitisk at Nord- og Sør-Korea blir ett land. Japan ser seg ikke tjent med et forent Korea, som da vil være en større økonomisk og politisk utfordrer. Kina frykter invasjon av nordkoreanske flyktninger. Men de kinesiske lederne frykter også et forent Korea med grense til kinesiske provinser med høy andel etniske koreanere. USAs utplassering av anti-missilforsvar i Sør-Korea har i tillegg provosert Kina. Russland håndhever ikke FNs sanksjoner, og ser seg tjent med at Nord-Korea forblir et vedvarende, uhandterlig problem for Donald Trump.

Taperne

Den store taperen i dette spillet er befolkningen i Nord-Korea. 25 millioner mennesker lever med daglig frykt for regimets ekstreme og vilkårlige represalier. FNs

granskningskommisjon for Nord-Korea anser behandlingen av fanger i politiske fangeleirer, samt forfølgelsen av kristne og andre religiøse, som forbrytelser mot menneskeheten.

Til tross for omfanget av menneskerettsbrudd i Nord-Korea, er stemmene som taler sivilbefolkningens sak knapt hørbare. Få land utfordrer Kina når landet nekter å anerkjenne nordkoreaneres rett til asyl, og systematisk tvangssender flyktninger tilbake til fengsling og tortur i Nord-Korea. Stefanusalliansen oppfordrer den norske regjeringen til å sette menneskerettsbruddene i Nord-Korea på dagsordenen. Vi håper at overgrepene i større grad blir belyst i internasjonale fora, og at det også arbeides gjennom stille diplomati.

Oppmuntring

Samtidig oppfordrer vi til å støtte vår samarbeidspartner som bistår befolkningen inne i Nord-Korea. Vi støtter også Helping Hands Korea sitt arbeid med å frakte nordkoreanske flyktninger i sikkerhet – les intervjuet med Tim A. Peters i dette bladet. I skyggen av storpolitisk handlingslammelse gjør våre to iherdige partnere en uvurderlig innsats for nordkoreanere i nød. Begge våre partnere har i høst hatt en rekke møter med nordmenns engasjement og bønnetjeneste for Nord-Korea. Møtene ble en stor oppmuntring for dem.

Vi må ikke venne oss til at lidelsene i Nord-Korea forblir et «urokkelig faktum». Vi kan heller ikke si at vi ikke vet.

Hilde Skaar Vollebæk

■ Hilde Skaar Vollebæk
Konstituert generalsekretær

Synspunkter på lederartikkelen?
Send dem til hsv@stefanus.no

– Vi er alle vår egen religions ansikt, sier biskop Thomas fra Egypt om møtet med islam og islamister. Hans neste drøm er å bygge sykehus for både kristne og muslimer.

TEKST: JOHANNES MORKEN

En rekke store terrorangrep har rammet kirker og kristne i Egypt. IS stod bak selvmordsangrep mot den koptiske katedralen i Kairo før jul i fjor og mot kirker i to byer palmesøndag i år. Kristi Himmelfartsdag ble pilegrimer på vei til et kloster meiet ned. Nord-Sinai ble etnisk rensket i vinter med kaldblodige drap på enkeltkristne.

– Store angrep har skjedd før eller i høytider. Hvordan blir julen i år i Egypt, biskop Thomas?

– Vi håper og ber om en jul uten slike vonde hendelser. Det blir store sikkerhetstiltak, fordi regjeringen ikke ønsker slike angrep, svarer den koptisk-ortodokse biskopen.

Biskop Thomas har vært Stefanusalliansens partner i Egypt siden 2005. Han har bygget opp retreatstedet Anafora og undervisningsstedet Anastasia – dette er blitt et virkelig kraftsenter både for den koptiske kirken og for den koptiske minoriteten.

I oktober lanserte biskop Thomas boken «I kjærlighetens sirkel», sammen med forfatter Eyvind Skeie som har ført den i pennen.

– Du snakket under lanseringen mye om å møte islamistisk terror med kjærlighet og forsoning. Er ikke det naivt?

– Selvfølgelig trenger vi også sikkerhet, slik vi har bein og ikke bare bløtvev og væske i kroppen. Men sikkerheten kan ikke skilles fra kjærlighet og tilgivelse. Vi trenger en balanse. Dersom vi satser på sikkerhet alene, vil tiltakene bli for hardhendte, og uskyldige vil bli rammet, alle er ikke terrorister, svarer biskop Thomas.

Tilgivelse og rettferdighet

I boken skriver biskopen om en rekke pårørendes sterke vitnesbyrd like etter flere terrorangrep: De uttalte på fjernsyn at de tilga. Både de pårørendes og kirkens sterke tale om tilgivelse kom ikke minst til uttrykk →

” De som snakker om fred, må vise fred i handling. Det kan ikke bare være snakk.

Biskop Thomas

– Hver enkelt må gjøres ansvarlig og vise gode sider ved egen religion, sier biskop Thomas. Foto: Johannes Morken

← etter at IS drepte 21 koptere på en strand i Libya. En video av drapene på de oransjekledte kopterne på vei til sin egen død gikk verden over.

Biskop Thomas skriver at han gråt – «tilgivelsens tårer»: «Det var et sannhetens øyeblikk hvor troens kraft oversteg den brutale virkeligheten.»

Han sier i intervjuet med Magasinet Stefanus at forsoning har fem skritt:

– Vi må ha et tilgivende hjerte, vi må være rede til å tilgi. Dette er en relasjon mellom oss og Gud. Kommer en og ødelegger huset ditt, må du rydde huset før du løper etter innbruddstyven. Du kan ikke springe etter for å hevne deg, da skapes det hat.

– Samtidig som vi tilgir, må vi stå opp for sannheten og rettferdigheten og kreve oppgjør – for sikkerhet og fred.

– Vi må reparere urettferdighet. De drepte kan ikke hentes tilbake. Men traumene til dem som lever, kan leges, og vi kan prøve å hindre at det skjer igjen.

– Vi må kommunisere for å ha et legende forhold mennesker imellom. Vi må finne ut hvorfor folk angriper og gjøre det vi kan for å korrigere folks motiver.

– Til sist må vi bygge tillit – for sameksistens. Det tar lang tid å bygge tillit der folk har negative erfaringer. Derfor må vi skape møtepunkter som kan føre folk inn i kjærlighetens sirkel. Dette er ikke naivt, det er en positiv og progressiv tankemåte.

– Men når du sier at du må tilgi før du løper etter gjerningsmannen, er ikke det et krav som bare fører til at gjerningsmannen slipper unna?

Biskop Thomas har bygget Anafora nord for Kairo fordi islamister angrep byggeprosjektet da han forsøkte å bygge det i sitt eget bispedømme sør i Egypt. Rundt Anafora er det etterpå kommet en rekke moskeer. Foto: Pål Brenne

” **Dersom vi satser på sikkerhet alene, vil tiltakene bli for hardhendte, og uskyldige vil bli rammet.**

Biskop Thomas

– Det trenger ikke være kronologisk, men må gå sammen. Rettferdighet må ikke motiveres av hevn. Jo mer vi er klar for å tilgi, jo bedre sameksistens får vi. Tilgivelse hindrer ikke rettferdighet, men den leger. Hevnen kan ikke lege, den bare skader andre.

– I lokale råd i Egypt gjennomføres det forsoningsprosesser etter angrep mot kristne. Kritikerne mener at ofrene kommer ut som tapere av disse prosessene. Hva sier du til det?

– Slike lokale forsoningsprosesser må løftes over til domstolene, til rettsapparatet. Da må domstolene bli mer respektert. Dersom folk ikke har tillit til domstolene, er det et stort problem for rettssystemet, svarer biskop Thomas.

Teokratiets trussel

Den øverste lederen for den koptisk-ortodokse kirken, pave Tawadros, støttet general Fatah al-Sisi etter kuppet som tok makten fra islamistenes Mohamed Morsi og Det muslimske brorskap i 2013.

– Gir ikke denne støtten til militærregimet enda et påskudd for islamistene til å angripe kristne?

– Angrepene på kristne startet ikke med Sisis makt- overtagelse, og de skyldes ikke denne støtten. I 50 år har kristne i Egypt vært under angrep. Dessuten var ikke vår støtte en støtte til en person. Vi støttet folkets krav om en ny regjering etter at Brorskapet brøt helt med menneskerettighetene, ikke minst for kristne. Brorskapet ville innføre et teokratisk regime, sier biskop Thomas og legger til:

– Vi støtter ikke brudd på menneskerettigheter i Egypt. Vi støtter menneskerettigheter og verdighet – og et sterkt sivilt samfunn som står for modernisering. Men situasjonen i Egypt er kompleks, og situasjonen kan ikke endres raskt, sier biskop Thomas.

Kirken i klemme

I islamistenes øyne tok Fatah al-Sisi og hæren makten fra Brorskapet som «Allahs redskaper». Islamske ekstremister angriper derfor både sikkerhetsstyrkene og de kristne. Den evangeliske kirkelederen Ehab Kharrat har kritisert pavens støtte til Sisi (Magasinet Stefanus 5-2017).

Kirken mener på sin side at den ikke hadde noe valg, siden alternativet var et islamistisk, teokratisk regime. Kirken tror det er mulig å reformere militærregimet litt etter litt. Et islamsk teokrati ville kirken derimot ikke hatt noen innflytelse over.

Men situasjonen er vanskelig. President Sisi signerte i vår en sterkt kritisert lov, vedtatt som benkeforslag i parlamentet, med sterke begrensinger på hele det sivile samfunn. Kirken ønsker det sivile samfunn utviklet. Men den vet at dersom den åpent kritiserer presidenten i spørsmål om menneskerettigheter, vil det bli brukt av islamistene.

Det eneste biskop Thomas vil si til dette er at kirken har god kontakt med presidentens kontor og at de er i en prosess.

Dialog for håp

Biskop Thomas sier at kristne i Egypt gjerne vil utvikle landet. Men etter terrorangrepene er utveien for noen å utvandre, av mangel på sikkerhet. Han ser «et stille exodus» – en langsom utvandring.

– I dag blir hele Midtøsten utsatt for «hjerneflukt». Mmange flinke folk forlater landet. Men vi kan ikke be folk om å bli i Egypt uten å gi dem sikkerhet. Vi ønsker å gi folk håp slik at de blir værende. Vi må skape sameksistens med det sivile samfunn og med moderate muslimer. Derfor har vi dialog med muslimer – det er en viktig side ved det å være kristen i Egypt.

– Du har sagt at kristne ikke er redde, men folk er vel redde etter terroreren?

– Kristne føler styrke, de går til kirken og stoler på Gud. Mange trodde at terroreren ville få folk til ikke å gå i kirken, men det motsatte skjedde. Til og med folk som

” **Tilgivelse hindrer ikke rettferdighet, men den leger. Hevnen kan ikke lege, den bare skader andre.**

Biskop Thomas

gikk lite i kirken, er begynt å gå mer. Paradoksalt nok er mange blitt mer frimodige. Eldre er forbilder for de yngre. De ser at det ikke er politiet og sikkerhetsapparatet som er den beste beskyttelsen, men Gud. Dersom det skjer et angrep, blir folk martyrer. Vi søker ikke martyriet. Vi vil leve, vi elsker livet og vil leve i fred. Men folk er ikke redde for martyriet. Folk er stolte av troen. Frykt gjør deg svak, vi vil ikke la terrorbevegelsene skape frykt og hat. Over hele verden blir folk redde. Men terroristene må ikke få ta fra oss viktige verdier som frihet – kjempet frem med blod. De må heller ikke få bestemme hva som ligger i frihet.

Religionens ansikt

– I sommer møtte jeg i Beirut syriske pastorer som sa at «IS er islams sanne ansikt». Hva sier du?

– I dialogen med moderate egyptiske muslimer diskuterer vi ikke filosofi i religionene. Da hadde vi bare

Vi søker ikke martyriet. Vi vil leve, vi elsker livet og vil leve i fred. Men folk er ikke redde for martyriet, sier biskop Thomas. Foto: Johannes Morken

fått konflikt. Vi diskuterer derimot sameksistens. Både i dialog og i egen undervisning har vi programmet «Du er din egen religions ansikt». Hver enkelt må gjøres ansvarlig for sitt eget liv og for samfunnet. Folk må derfor vise gode sider ved egen religion. De som snakker om fred, må vise fred i handling, det må ikke bare være snakk, sier biskop Thomas og legger til:

– I mitt bispedømme har vi startet en skole, åpen både for kristne og muslimske elever. Når foreldrene møtes, er det ikke på grunn av religionen, men av felles interesse for oppdragelsen av barna. Skolen er blitt et godt møtepunkt for dialog og sameksistens.

– Har du nye planer?

– Kristne må være kreative og finne nye plattformer for sameksistens. Vi ønsker også å bygge et sykehus i bispedømmet. Det er stort behov. Et sykehus vil ha stor innvirkning på samfunnet. Det vil vise at kristne trengs, og kristne vil derfor bli mer respekterte av mennesker med god vilje. Det vil igjen gi håp til unge som kan bli værende i Egypt.

– Da du forsøkte å bygge retreatstedet Anafora i ditt bispedømme sør i Egypt, angrep islamister og du måtte bygge det nord for Kairo. Hva vil islamistene gjøre dersom du bygger sykehus?

– Islamistene er mot alt som ikke er deres eget. Vi vil gi samfunnet noe som samfunnet virkelig trenger.

– Så du er ikke pessimist?

– Vi kan ikke være pessimistiske. Den luksusen har vi ikke. Håpet er vår styrke. Mister vi håpet, mister vi alt.

Kjøp boken med biskop Thomas

Årets julegavetips: Boken «I kjærlighetens sirkel» (Eyvind Skeie/biskop Thomas) kan kjøpes fra vårt kontor. Pris: 349 kroner, rabatt ved kjøp av flere. Bestill på post@stefanus.no

Ytterleggående muslimar har prøvd å få byggje ein ny gigantmoské like framfor Maria Bodskapskyrkje i Nasaret. Dei har så langt sett opp dette skiltet like nedanfor den kjende kyrkja, med ein koran-tekst: «Og den som søker en annen religion enn islam; det vil ikke bli akseptert, og i det kommende liv skal han være blant taperne.» Foto: Pål Brenne

– SVARET ER IKKJE KRIG MOT ISLAM

TEKST: JOHANNES MORKEN OG THEA HAAVET, BEIRUT

Kristendommen slik vi har kjent den i 2000 år, er i ferd med å bli borte i Midtausten. Men svaret er ikkje demonisering av islam, seier baptistteolog Martin Accad i Beirut.

På eit hotell i fjellsida over Beirut, hovudstaden i Libanon, møter vi ei gruppe evangelikale pastorar frå Syria. For ei veker konferanse har dei kome ut av eit krigstrøyt Syria der ein stor del av dei kristne har flykta frå krig og IS-forfølgjing.

Pastoren framfor oss, som ikkje vil ha namnet på trykk, ser tragedien for kristne i Syria i eit dystert historisk lys:

– Tyrkia prøvde for hundre år sidan å ødeleggje kristendommen, med folkemordet på armenarane. Etter det vi har vore utsette for no, stolar vi ikkje lenger på muslimar. Så

” Tanken om muslimsk overherredøme kjem av ein demonisk måte å lese islamske tekstar på.

Martin Accad

lenge Koranen eksisterer, er den ein trussel mot kristne. Sunnimuslimane vil ødeleggje kristendommen. IS er dei sanne muslimane.

– Men mange muslimar, også sentrale lærde, fordømmer IS?

– Dei som fordømmer IS, praktiserer ikkje Koranen. Også i Syria var det før krigen mange muslimar som arbeide saman med kristne og budde i same nabolag. Men då krigen kom, blei kristne kasta ut av husa sine. Ein i kyrkja vår mista huset sitt på denne måten. Mange kristne blei fordrivne.

Ingen tillit

– Stolar du ikkje på nokon muslim?

– Eit medlem av kyrkja vår er kristen med muslimsk bakgrunn. Men eg stolar ikkje lenger på ein muslim som nabo. Muslimar lever fredeleg så lenge nokon held dei på avstand. Men når sjansen er der, vil dei gjera alt for å ta deg. I Syria driv sunnimuslimar og sjiamuslimar også krig mot kvarandre. Utan ei regjering har dei gått tilbake til Koranen, seier pastoren og legg til:

– Satan skapte alle religionar for å skilje folk frå Jesus Kristus. Men Satan tok eit sterkare tak om islam enn over andre religionar.

Han fortel at muslimar er blitt kristne.

– IS har vist dei kor mørk islam verkeleg er, seier pastoren og legg til:

– Sist veke var det dåp av 13 truande med muslimsk bakgrunn i éi av våre kyrkjer, i ei anna var det sju. Vi seier nei til folk som vil bli døypte berre for å få ein attest som gjer at dei kan komme seg til Vesten. Men vi døyper dei som trur. Folk ser håp i Herren.

Møter frykt

Litt nærare sentrum i Beirut møter vi Martin Accad. Han er lærar i islamstudiar og kristen-muslimske relasjonar ved Arab Baptist Theological Seminary.

Han har interessert seg for møtet med muslimar sidan han som liten gut var med då bestefaren heldt kurs i å dele evangeliet med muslimar – «respektfullt og med kjærleik».

Som 15-åring bestemte Martin Accad seg for å studere teologi. Han blei med på evangelisering i muslimske landsbyar i Sør-Libanon. Han fekk ei mengd fascinerande samtalar med muslimar – som var svært opne for å snakke om Gud.

I dag møter han kristne studentar frå Midtausten og Nord-Afrika. Ein god del kjem til baptist-seminaret med sterke, negative følelsar for og idear om islam.

– Følelsane og ideane er ikkje grunnlause, dei byggjer på minne frå eige liv, familiehistorie eller eit heilt samfunns historie. Eg er usamd med noko av lesinga av historia. Men vi kan ikkje avfeie frykta. Den kraftige nedgangen for kristendomen i Midtausten og Nord-Afrika er gode nok grunnar til å lytte til folks negative førestellingar om islam, seier Accad.

Snart borte

Islamske krefter har ikkje vedvarande forfølgd kristne, påpeikar han. Men bølger av vald har nesten fjerna kristne frå Midtausten. Gjennom første halvdel av 1900-talet var kristendommen nær ved å bli utrydda i Tyrkia. I tiåra som følgde, emigrerte så hundretusenvís av kristne frå Egypt, Palestina/Israel, Libanon, Syria og Irak.

– Landa der kristendommen blei fødd, opplevde hundreår med islamsk imperialisme – og vestleg kolo-nialisme. No blør Midtausten. Kristendommen slik vi har kjent den i 2000 år, eksisterer kanskje ikkje i denne regionen når barna mine kjem i den alderen at dei kan gå på teologisk seminar. Dei kristne samfunna i Irak og Syria vil aldri komme til hektene igjen etter den målretta utryddinga dei har vore utsette for. Dei lid både under islamsk religiøs fanatisme og bidrag frå utanlandske regjeringar som ofte bryr seg lite om historiske realitetar i desse landa. Kan eg klandre studentane mine for å ha stereotype holdningar om islam og muslimar, eller for å kjenne pessimisme? →

Martin Accad forstår godt at mange kristne i Midtausten har negative kjensler til islam. Han argumenterer likevel for å ikkje handle i frykt. Foto: Thea Haavet

← Sjå mangfaldet

Men Accad tek tak i frykta. Han går ut mot holdningar som hindrar kristne i å nærme seg muslimar og i staden opptrer aggressivt. Han meiner vi ikkje må putte alle muslimar i same boks – med frykt, bitterheit og mistillit.

– Til dei som seier at IS er det sanne andletet til islam, seier eg: Det finst ikkje eitt sant andlet av islam. Islam har ein million andlet, slik kristendommen har det. Dette må vi handtere i dialog. Det fører oss ingen stad å fortelje kor vond islam er som religion, seier Accad og held fram:

– Det er ikkje islam i seg sjølv som har ført til forfølgning av kristne. Tanken om muslimsk overherredøme kjem av ein demonisk måte å lese islamske tekstar på. Fleirtalet av muslimar er skamfulle over IS. Eg trur dette vil endre islam. IS har tvinga «mainstream»-islam til å nytolke problematiske korantekstar som dei tidlegare har ignorert.

Accad minner også kristne om at IS ikkje berre er rekruttert på religiøs fundamentalisme, men også på ei oppleving av at Vesten opptrer som aggressor i Midtausten, også med støtte til mange diktatur. Difor nyttar det ikkje for Vesten berre å pøse på med våpen i kampen mot islamistisk terror, meiner han.

Han minner også om at fleirtalet av dei som har flykta frå IS, er sunnimuslimar – som IS.

– Dessutan har kristne i fleire historiske epokar i redde lese Bibelen til støtte for ein politisk og tidvis valdeleg agenda, som under krosstoga, seier Accad.

Han meiner at dersom kristne skal nå fram til muslimar, må vi ikkje demonisere trua deira.

– Eg prøver å få studentane mine til å sjå mangfaldet i islam. Mange av muslimane dei møter i dagleglivet, tyr ikkje til vald eller er ute etter å ta dei. Den verkelege minoriteten i Midtausten er ikkje kristne, men dei militante

Martin Accad tek til orde for dialog med muslimar, her saman med ein sjiamuslimsk sjeik frå Sør-Libanon i Beirut i juni år. Foto: Arab Baptist Theological Seminary

” Vi må innsjå at kristendommen slik vi har kjent den i 2000 år, kanskje ikkje eksisterer i denne regionen når barna mine kjem i den alderen at dei kan gå på eit teologisk seminar.

Martin Accad

islamistane som brukar religionen også mot muslimske «vantruande» av ulike retningar, seier Accad.

Accad går også i rette med dei som knyter islam til Satan.

– Koranen inneheld mykje materiale om Jesus. Det meste er positivt, sjølv om viktige doktrinar som at han er Guds son og døydde på krossen for syndene våre vert avvist. Vi må difor gå inn i Koranen og muslimane si forståing av synd og frelse. Folk som brukar så brei pensel må også gå inn i historiske studiar av islams framvekst frå 700-talet for å forstå kva framveksten av islam var svar på, heller enn leve i fantasien og byggje på fordommar om eit satanisk grep, seier Martin Accad.

Konvertering

Han etterlyser også eit radikalt kyrkjeleg paradigmeskifte i synet på evangelisering og konvertering.

– Når vi trekkjer oss tilbake frå den kosmiske krigen mellom religionar, kjem vi nærare Kristi evangelium. Det handlar ikkje om å auke talet på kristne for å vinne ein demografisk krig mot muslimane. Jesus adresserte ikkje feila i samfunnet sitt ved å gjere folk meir religiøse. Han lærte derimot folk å bli meir elskande, meir viljuge til å ofre seg sjølv, å bli meir som han – og mindre religiøse.

Accad tek til orde for å «refokuserare linsene».

– Den formelle kristendommen blir redusert. Men det er ei veksande bølge av Kristus-etterfølgjarar med lausare band til religiøse institusjonar. Vi kan vere vitne til ein diskret revolusjon som vil kunna snu opp ned på Midtausten og Nord-Afrika. Så når nokon er freista til å ringe med gravferdsklokkene for dei offisielle kyrkjene, kan vi tenkje på at Kristi kropp utanfor dei institusjonelle kyrkjeveggane er i vekst, seier Martin Accad.

MIRAKEL GAV TRO

Lille Ayanda hadde ikke blitt født hvis ikke Jesus grep inn, mener moren.

TEKST OG FOTO: THEA HAAVET, BEIRUT, LIBANON

Fidom hadde nemlig fått påvist framskredet livmorkreft da hun gikk gravid.

– Jeg gråt en hel måned og fortalte mannen min at han måtte ta vare på barna når jeg døde, forteller Fidom.

Men så møtte hun en gruppe kristne som ba om at Jesus måtte helbrede henne. Da Fidom gikk til legen, var alle spor av kreft forsvunnet.

– Siden den dagen har jeg hatt Jesus i hjertet mitt, stråler Fidom som har muslimsk bakgrunn.

Flyktet fra krigen

Sammen med familien flyktet firebarnsmoren fra krigen i Syria i 2014.

– Vi skulle veldig gjerne dratt tilbake til Syria. Men husene våre er bombet, og det er ingen jobbmuligheter, forteller Fidom.

Lenge bodde hun og barna sammen med søsteren Rabia og hennes fem barn, til sammen tolv personer, på et ni kvadratmeter lite rom i Beirut. Det var meget utfordrende.

– På et bønnemøte ba jeg om at søsteren min skulle finne et nytt sted å bo. To dager etter dukket det opp et nytt sted hvor hun kan flytte inn i slutten av måneden, fortalte Fidom da vi møtte henne i Beirut i juni.

Bønnesvaret førte til at også Rabia bestemte seg for å følge Jesus. Nå deltar de begge i en liten gruppe der de lærer mer om Bibelen og deler livet med andre nye troende. Lederen er en annen syrisk flyktningkvinne. Det var gjennom vennskap med henne at de først fikk høre om Jesus.

Søstrene Fidom og Rabia forteller at de begynte å tro på Jesus etter at de opplevde konkrete bønnesvar.

Enke

Som så mange syriske kvinner på flukt er Rabia enke. Mannen ble alvorlig syk og døde på flukt – uten å få behandling. Hun arbeider hardt for å forsørge barna gjennom småjobber.

– Jeg har oppdaget at hvis jeg ber fra dypet av mitt hjerte, så forandrer ting seg. Jeg føler fred og blir trøstet, selv om livet er hardt, forteller hun.

De to søstrene deler nyheten om troen med familie og venner. Rabia og Fidom har også fem andre søstre – i Tyrkia, Libanon og Syria.

– Nå forteller vi dem hva Jesus har gjort, smiler Fidom. Søstrene er enige om at deres største ønske er fred i regionen – og at alle skal bli Guds barn.

Mange nye

Dr. Rupen Das, som er baptistteolog, har tatt doktorgraden sin på syriske muslimer som på flukt velger å følge Jesus. Til Magasinet Stefanus sier Rupen Das at 80 prosent av dem han intervjuet, hadde hatt en overnaturlig hendelse som del av omvendelsen.

– Før den syriske krisen startet i 2011, var det meget få syriske muslimer som konverterte til kristendommen. Det var forbudt å dele evangeliet med muslimer og omvende noen i Syria. Men krisen forandret dette raskt. Vi ser nå en ekstraordinær åpenhet blant muslimer – i hele regionen. I Tyrkia er iranske flyktninger mest åpne, i Libanon er de syriske flyktningene mest åpne, sier Das til Magasinet Stefanus.

Søster Muntaha hjelper en gutt med å komme i gang igjen med livet i Qaraqosh. Foto: Kari Fure

VISST FINNES DET ENGLER I IRAK

TEKST: KARI FURE

Det var forunderlig. Jeg var på vei til Qaraqosh, den største av de kristne byene på Ninivesletten i Nord-Irak. IS var drevet vekk, men fortsatt var det som å begi seg inn i en krigssone. Vi kjørte sikk-sakk mellom massive betongelementer og passerte tungt væpnede soldater i ly bak sandsekker. Ved veisperringene sto bilene i lange køer og ventet. Papirer og kjøretøy ble saumfart før de fikk slippe igjennom.

Bilen vår, derimot, ble vinket lett igjennom med det samme. Ingen sjekket noe som helst. Årsaken var åpenlys. I passasjerstet foran hadde vi en person som soldatene stolte på, en dominikansk nonne med hvit kjortel og svart hodeplagg.

Plyndret

Et stort kors og det irakiske flagget møtte oss ved inngangen til Qaraqosh. Begge var synlige på lang avstand. Inne i byen var ødeleggelsene voldsomme. Hvert eneste hus var plyndret og vandalisert. Mange var bombet i stykker.

En nonne med hvit kjortel og svart hodeplagg vinkes forbi alle sperringer.

» Med et vemodig smil viser hun skatten som lå gjemt under rusk og rask. Det er det savnede Jesus-barnet fra barnehjemmets julekrybbe.

Kari Fure om søster Muntaha

Andre var totalt utbrent. Men like i utkanten av byen så vi det første tegnet på nytt liv. En ung mann hadde startet fortausrestaurant. To bord og åtte plaststoler ventet på dagens første gjester. Drøyt 200 familier hadde flyttet hjem og var i full gang med å renovere husene sine.

Også i Qaraqosh ble kvinnen i den hvite kjortelen møtt med smil og vinkende hender. Flere ganger ba hun sjåføren stoppe bilen, så hun kunne sveive ned vinduet og slå av en prat. At nonnene vendte hjem til landsbyene på Ninivesletten, ga håp til hardt prøvede kristne.

Stuet sammen

De dominikanske nonnene har 140 års historie i Irak. I fredstid bygget de skoler og helseklinikker, men i krigstid og uår, når folket led, da led dominikanersøstrene med dem. De hadde moderhuset sitt i Mosul, men da invasjonen i 2003 ble fulgt av borgerkrig og forfølgelse av kristne, ble det for farlig å bo der. Derfor ble hovedsetet flyttet til Qaraqosh.

Så angrep IS. Den vonde natten mellom 6. og 7. august i 2014 var dominikanernonnene midt i strømmen av flyktninger. Stuet sammen i tre minibusser sto de fast hele natten ved den kurdiske grensen.

Nonnene var like mye flyktninger som alle de andre. De hadde mistet alt de eide på samme måte som de andre. Og de var like fortvilet og utslitt da de endelig kom frem til tryggheten i Erbil i Kurdistan. Likevel brettet de opp ermene og begynte å hjelpe de andre flyktningene. For det er dette de irakiske dominikanersøstrene har gjort i 140 år. De har trøstet, lindret, hjulpet og spredt håp ved å forkynde evangeliet.

Velsignet anledning

De neste ukene og månedene sendte dominikanersøstrenes priorinne, Marie Hanna, nyhetsbrev til sine internasjonale kontakter der

hun ba om hjelp og uttrykte dyp fortvilelse på flyktningenes vegne. «De har mistet alt, men verst er det at de føler de har mistet verdigheten», skrev hun i slutten av august. «Vi føler at vi lever i et mareritt», fortsatte hun i november.

Så, på lille julaften, kommer et annerledes nyhetsbrev fra priorinnen. Julen er en velsignet anledning til å sette nytt mot i flyktningene som fremdeles bor i miserable omgivelser, snart et halvt år etter flukten. Priorinnen omtaler Jesu fødsel i presens. Jesus er født. Det var ikke noe som skjedde for lenge siden. Det skjer nå:

«Jesus er født inn i våre liv, og han setter sitt telt blant teltene til de fordrevne. Han er blant oss, som en av oss. Vi frykter ikke, for han er vår frelser!»

Alt er brent

Tre år etter flukten fra Qaraqosh får jeg være med søster Muntaha tilbake til byen. Til moderhuset som fikk store skader etter en bilbombe og barnehjemmet som fremdeles står, men som er totalt utbrent. Hun leder oss fra rom til rom, og overalt er synet det samme. Alt er brent.

Ødeleggelsen er total. Dette var en gang hjemmet til ti jenter. Nå står gjerningsmennesens signatur på en av de få veggene som ikke er svarte av sot: Den islamske staten. Men der jeg bare ser ødeleggelse, ser søster Muntaha for sitt indre blikk hvordan barnehjemmet blir når det er ferdig renovert.

«Vi skal flytte hjem. Selvsagt skal vi det», sier hun på vei ut. Ved et blomsterbed foran huset får hun øye på noe og bøyer seg ned. Hun finner hageslangen og begynner å spyle. Så retter hun ryggen. Med et vemodig smil viser hun skatten som lå gjemt under rusk og rask. Det er det savnede Jesus-barnet fra barnehjemmets julekrybbe. Hun har lett etter denne figuren hver gang hun har vært her. Rett før jul i fjor reiste hun ens ærend for å se om hun fant ham. Så, plutselig, sto han opp fra asken.

Sporene av IS: Et ødelagt kors i Qaraqosh i Irak. Foto: Kari Fure

■ **Kari Fure** (51)
Redaktør i Dagen
Har skrevet boken «Flukten fra Syria og Irak» (Lunde forlag, 2015)
Har reist mye både i Irak, Syria, Libanon og Jordan

– KVINNER BLIR SELDE SOM DYR

TEKST: JOHANNES MORKEN

Kvinner på flukt frå Nord-Korea blir grovt utnytta og misbrukte i Kina – i grenseprovinsar med eit stort underskot av kvinner.

– Kvinner som flyktar frå Nord-Korea, står i stor fare for å bli del av menneskehandel i Kina, eller å bli brutalt sende tilbake til Nord-Korea, seier Tim Peters.
Foto: Johannes Morken

70 prosent av flyktningane som kjem til Kina frå Nord-Korea, er kvinner. Dei flyktar frå undertrykking, naud og feilernæring i dikta- turet til Kim Jong-un. I Kina blir mange flyktande kvinner offer på nytt – mellom anna i menneskehandel.

Kina har eit underskot av kvinner – på grunn av eittbarnspolitik- ken landet førte i mange år. Tre av grenseprovinsane mot Nord- Korea utgjer dessutan eit kinesisk «rustbelte». Dette var viktige industriområde på 1970- og 80-talet. Men mange fabrikkar er no nedlagde, og arbeidsplassar er flytta til moderne vekstområde ikkje minst sør i Kina.

Tragedie

– Mange kinesiske kvinner frå desse provinsane har difor flytta for å få arbeid. Det gjer ubalansen mellom menn og kvinner i grenseprovinsane endå større. Det er ikkje like ille alle stader. Men i ein landsby eg kjenner, er det berre éi kvinne for kvar 14 menn. Dette er ei utvikling som forsterkar tragedien i Nord-Korea, seier Peters til Magasinet Stefanus.

Tim Peters er grunnleggjar og leiar av organisasjonen Helping Hands Korea som Stefanusalliansen har støtta i ei årrekke. Organisasjonen arbeider ut frå Seoul i Sør-Korea med å hjelpa nordkoreanar som flyktar over grensa til Kina.

Peters og Helping Hands Korea hjelper flyktningar gjennom risikofylte, hemmelege ruter der friviljuge hjel- per til med mat, transport, medisinar og pengar.

Menneskehandel

Peters trur at kring 100 000 nordkoreanske flyktningar løyner seg på den kinesiske sida av grensa. Mange er utan pengar til å ta seg vidare. Dette aukar ikkje minst risikoen for at kvinner hamnar i prostitusjon og mennes- kehandel. Kinesiske menn kjøper seg kvinner frå Nord- Korea. Dei får løfte om arbeid og heimar. I staden blir kvinnene brukte for å lage barn eller vere elskarinner.

– Kvinner blir selde som om dei var dyr, seier Peters.

– Dei hamnar i lovause tilstandar i Kina. Eg kjenner tilfelle der kvinner er selde to gonger. Kinesisk politi og andre tenestemenn finst ikkje interesserte i lagnaden deira. Dei er berre interesserte i å identifisere flyktningar frå Nord-Korea. Systematisk blir alle frå Nord-Korea som blir oppdaga, sende tilbake til Nord-Korea. Dei blir avhørde, torturerte og sende i fangeleiarar, seier Peters.

Dersom dei nordkoreanske kvinnene som blir opp- daga, har barn, blir barna haldne i Kina – fordi faren er kinesisk. Barna ser mødrene bli rykte ut av heimen, ofte påførte handjern, og sende over grensa – mange barn ser aldri mødrene sine igjen, ifølgje Peters. Helping Hands Korea har hjelpt barn til omsorg i pleiefamiliar.

Livsfarleg

Det er livsfarleg å flykte frå Nord-Korea, både for menn og kvinner. Men mange gjer det likevel. Ein del har gjen- nom åra betalt nordkoreanske grensevakter under bor- det. Men det er blitt verre dei siste åra. Den danske avisa Politiken skriv at Kim Jung-un let grensevaktene behalde

Nord-Korea

- Folketal: 25 millionar (Verdsbanken, 2014)
- Hovudstad: Pyongyang
- Styrt av Kim Jong-un som den tredje i Kim-dynastiet.
- Har nokre svært små lovlege kyrkjer. Men minst 200 000 kristne er med i under- grunnskyrkjer.

pengane, dersom dei – etter å ha halde maska i møte med menneska på flukt – etterpå drep flyktningane.

Talet på flyktningar som kjem seg fram til Sør-Korea etter å ha flykta via Kina, har gått merkbar ned også for- di Kina under den sterke leiaren Xi Jinping har stramma inn på kontrollen, påpeikar Tim Peters.

Mange flyktningar snik seg over den 1 400 kilometer lange grensa mellom Nord-Korea og Kina og tek seg ned til Laos og Thailand som hjelper flyktningane til Sør- Korea. Peters fortel at han veit om flyktningar som har med seg barberblad og gift.

– Dei føretrekk sjølv mord framfor å bli sende tilbake til Nord-Korea, seier Peters.

Må presse Kina

Tim Peters er svært kritisk til at dei aller fleste internasjo- nale aktørar og regjeringar let den brutale handsaminga av flyktningar frå Nord-Korea passere utan å protestere.

– Vi treng regjeringar som utfordrar Kina. Men det ser ut til at det er handelsbalansen som er det mest interessante temaet, seier Peters.

Peters er djupt uroleg for den sterke spenninga mel- lom Nord-Korea og nabostatane og USA om utvikling av langtrekkande rakettar og atomvåpen. Samstundes er han redd for at den brutale undertrykkinga som skjer inne i Nord-Korea, kjem heilt i skuggen av dette storpo- litiske dramaet.

Smuglar frø

Peters er involvert også i å smugle små posar med grøn- sakfrø inn i Nord-Korea, for å skaffe mat til eit folk der 75 prosent på ein aller annan måte er ramma av feilernæ- ring, ifølgje Verdas Matevareprogram.

Helping Hands Korea har skaffa seg eit kurérsystem som via Kina sender inn store mengder med små posar med frø, som spinat, kål, gulrøter og reddikar. Sårketnet er tilsett gjødsel, for bruk i eit land der vanlege folk har store vanskar med å skaffa seg gjødsel. Peters er viss på at den leveringskanalen han har, gjer at grønsakfrøa hamnar hos fattige, særleg i undergrunnskyrkjene.

” Dei hamnar i lovause tilstandar i Kina. Eg kjenner tilfelle der kvinner er selde to gonger.

Tim Peters

Bilder fra Misjon bak Jernteppetets første år var utstilt under festen. Foran: Else-Marie Skard (en av stifterne) utenfor Sovjets ambassade.

Konstituert generalsekretær Hilde Skaar Vollebæk så både bakover og fremover i sin hilsen til 300 gjester i Gamle Logen i Oslo.

Trygve Skaug var hovedartist under jubileumsfesten i Gamle Logen i Oslo 4. november. Alle foto: Johannes Morken /Thea Haavet

Per Oddvar Hildre (Prots) lærte forsamlingen en sang fra det østlige Tyrkia, sammen med Aziz Kurt og Zeki Aydin.

John Victor Selle (t.v.) var generalsekretær fra 1989 til 2002, her sammen med Kåre Hauge.

Bjørn A. Wegge (t.v.) var generalsekretær fra 2002 til 2013. Reidulf Stige, tidligere styreleder, er nestleder i representantskapet.

– Beretninger ryster oss

«Å møte troens søsken som lever under helt andre kår, ryster oss. Det gjelder i land dominert av islam der lovgivningen ikke respekterer minoriteter – og i totalitære kommunistiske regimer som kneblet troen. De bruker og brukte frykt som våpen. Det er flott at Stefanusalliansen finnes i vår kirke, en av organisasjonene med et spisset engasjement.»

Preses Helga Haugland Byfuglien på jubileumsfesten

Preses Helga Haugland Byfuglien hilste fra Den norske kirke under jubileumsfesten i Gamle Logen i Oslo 4. november. Til stede var også biskopene Atle Sommerfeldt, Ingeborg Midttømme, Solveig Fiske og Halvor Nordhaug, og to som nettopp er gått av: Ole Chr. Kvarme og Tor B. Jørgensen.

Bibelsmuglere avslører gjemmestedene

Thea Haavet har laget film om de to finske bibelsmuglerne Antti og Esko. For første gang avslører de hvordan bibelsmugling fra en hemmelig base i de finske skoger foregikk. Misjon bak Jernteppet støttet dem. Filmen hadde premiere på jubileumsfesten til Stefanusalliansen.

Du kan se filmen på våre nettsider: www.stefanus.no/norge. Der finner du også flere bilder fra jubileumsarrangementene.

Julegavetips til barnebarn: Leir på Langedrag for besteforeldre og barnebarn

6. – 8. august og 8. – 10. august

Stefanusalliansen arrangerer leir for besteforeldre og barnebarn på Langedrag. Opplev seterliv, ridning, fjosstell, ulv og gaupe, fjellrev, reinsdyr og elg. Samlingsstunder hvor vi fokuserer på Stefanusbarne i Egypt og bibelfortellinger.

Passer best for barn fra 5 til 12 år
Ta kontakt for mer informasjon og brosjyre:
Tlf.: 23 40 88 00 E-post: mh@stefanus.no

FastGiver

**RYGG-
RADEN
I ARBEIDET
FOR DE
FORFULGTE**

Bli fastgiver i dag på
minside.stefanus.no

Bli med og send appell for å få satt fri Nguyen Van Dai

Advokat for religionsfrihet er fengslet

Vietnam: Advokat Nguyen Van Dai ble arrestert 16. desember 2015, anklaget for å «spre propaganda mot staten». Han sitter fengslet uten lov og dom og får ikke kontakte sin advokat.

30. juli i år fikk Nguyen Van Dai også vite at han er tiltalt etter artikkel 79 i straffeloven for «å gjennomføre aktiviteter med den hensikt å styrte folkets administrasjon». Hvis han dømmes skyldig, kan han få 12-20 års fengsel, livstidsdom eller dødsstraff.

Advokat Van Dai har lenge vært en sterk stemme for religionsfrihet og menneskerettigheter i Vietnam. Som advokat og aktivist har Nguyen Van Dai gitt juridisk rådgivning og representasjon til kristne som har opplevd krenkelser av retten til religionsfrihet eller livssyn, samt til andre ofre for menneskerettighetsbrudd. Tidligere har Nguyen også sittet fire år i fengsel og fire år i husarrest, siktet for å spre propaganda mot staten, på tross av at han ikke har begått noen forbrytelse eller representerer noen trussel.

Stefanusalliansen oppfordrer nå til å sende brev til Vietnams ambassadør med krav om at Nguyen Van Dai

får sine grunnleggende menneskerettigheter og friheter beskyttet, og at han får tilgang til sin advokat. Vi krever også at Nguyen Van Dai øyeblikkelig blir satt fri. Vi krever også respekt for religions- og trosfrihet og andre menneskerettigheter i Vietnam.

Stefanusalliansen mener at fengslingen av Nguyen Van Dai er et brudd på hans rett til beskyttelse mot vilkårlig eller ulovlig frihetsberøvelse og arrestasjon, som fastsatt i Den internasjonale konvensjonen om sivile og politiske rettigheter. Denne har Vietnam sluttet seg til. I henhold til denne konvensjonen har herr Nguyen også rett til å få prøvd lovligheten av fengslingen for en domstol. Siden fengslingen mangler rettsgrunnlag, må han settes fri.

LES MER

Les hele appellen og se hvordan du enkelt kan sende den.
www.stefanus.no

Krever 166 fanger fri i Vietnam

En rekke mennesker er fengslet i Vietnam for sin tros skyld, sine politiske meningers skyld eller for sitt etniske opphav. Nå krever vi fangene satt fri. Stefanusalliansen stiller seg bak kampanjen «Release Vietnam Prisoners of Conscience Now!» sammen med en rekke organisasjoner som arbeider i Vietnam eller driver aktivt arbeid for menneskerettigheter

regionalt eller internasjonalt. Stefanusalliansen startet arbeid i Vietnam i 1991.

Det er for tiden 166 kjente samvittighetsfanger i Vietnam. Ingen av dem har brukt vold eller oppfordret til vold eller hat. De må settes fri, heter det i oppropet. Kampanjen vil fortløpende oppdatere fangelisten.

LES MER

Les fangelisten og hele oppropet
www.stefanus.no/vietnam

Klare til innsats for trosfriheten

Birgitte Moe Olsen (27) og Maria Glenna er i full gang i Stefanusalliansens styrkede arbeid for trosfrihet. Organisasjonen øker til tre menneskerettighetsrådgivere etter å ha hatt to siden våren 2016. De to arbeider sammen med seniorrådgiver Lisa Winther.

Birgitte Moe Olsen (t.v.) og Maria Glenna er nye menneskerettsrådgivere i Stefanusalliansen. Begge foto: Pål Brenne

«Ypperlig»

Moe Olsen var ferdig med mastergrad i internasjonal politikk i fjor. I vår var hun praktikant ved UN Democracy Fund i New York. Hun skal særlig arbeide med trosfrihet i sørøst Asia.

– Dette er en ypperlig mulighet til å kombinere faglig bakgrunn og personlig tro. Politisk påvirkningsarbeid og prosjektarbeid i sør er veldig motiverende, og samtidig får man vist solidaritet med kristne i en vanskelig situasjon, sier Moe Olsen.

Maria Glenna har mastergrader både i rettsvitenskap og i internasjonal fred og konfliktløsning. Hun er 34 år og kommer opprinnelig fra Skien. I Stefanusalliansen skal hun arbeide med å fremme trosfrihet som en menneskerettighet spesielt gjennom påvirkningsarbeid og bistand til rettshjelpsprosjekter.

– Trosfrihet er en viktig rettighet, særlig nå som tro på verdensbasis ser ut til å bli en viktigere og viktigere del av folks identitet, sier Glenna.

«Brutalt»

Menneskerettighetsrådgiver Kristin Storaker sluttet i september etter seks år og er blitt prosjektkoordinator i Menneskerettighetsfondet, plassert i Oslo.

– Tiden i Stefanusalliansen har gjort meg bevisst på hvor brutalt religion kan misbrukes, men samtidig også hvor bra og samfunnsnyttig religion kan være når samfunn ikke legger restriksjoner på trosfriheten. Jeg kommer aldri til å glemme de modige og inspirerende samarbeidspartnerne i Myanmar og Pakistan, sier Storaker.

Jan-Eivind Viumdal og Kristin Storaker slutter. Silje Helene Kristin Jøssang (t.h.) er ansatt midlertidig.

Noen takker for seg, andre får nye roller

Informasjonsleder Thea Haavet er gått over i en ny stilling som film- og utviklingsprodusent. Hun vil bruke mer tid på å formidle de diskriminertes og forfulgte historier på film.

– Video som kommunikasjonsform blir stadig mer aktuelt, og derfor ønsker vi en større satsing, sier Hilde Skaar Vollebæk.

Kommunikasjons- og markedssjef Jan-Eivind Viumdal sluttet 30. november etter tre og et halvt år. Han blir organisasjonsrådgiver i Ringerike kommune.

– På mange måter lever forfulgte kristne i medieskyggen, og jeg er takknemlig for at jeg har fått arbeide med å sette lys på en så viktig sak, sier Viumdal.

Da Magasinet Stefanus gikk i trykken, var ansettelsesprosessen i gang for å finne ny kommunikasjons- og markedssjef og innsamlingskonsulent. Ansettelsene kunngjøres på www.stefanus.no.

Prosjektsjef Kai Tore Bakke er blitt ny leder av internasjonal avdeling. Ingvar A. Isene som har ledet internasjonal avdeling, er blitt seniorrådgiver for misjon. Silje Helene Kristin Jøssang er ansatt midlertidig som assistent for konstituert generalsekretær.

HJELP OSS Å VÆRE TIL STEDE

FOR DEM SOM FORFØLGES
FOR SIN TRO PÅ JESUS

... for å hjelpe trosflyktninger

I den irakiske byen Mosul er det blitt feiret gudstjenester i mer enn 1 600 hundre år, men i 2014 ble byen tømt for kristne. Millioner av mennesker er på flukt. Gjennom lokale kirker er Stefanusalliansen til stede med viktig hjelp. Du kan være med på å bringe fremtidshåp til de kristne i Midtøsten.

Til stede – for å hjelpe trosflyktninger

... for å løslate trosfanger

Navn: ASIA BIBI | Land: PAKISTAN

Fengslet og dødsdømt

Asia Bibi er dømt til døden for å ha fornærmet profeten Muhammed. Fembarnsmoren har sittet fengslet i over åtte år og venter nå på at ankesaken skal komme opp i høyesterett.

Til stede – for å løslate trosfanger

... for trosfrihetsaktivister

Navn: SAJID CHRISTOPHER | Land: PAKISTAN

Aktivist og hjelpearbeider

Sajid Christopher Paul kjemper for retten til trosfrihet. Gjennom juridisk bistand hjelper han kristne som urettmessig havner i rettssalen eller i fengsel.

Til stede – for trosfrihetsaktivister

... for å vise solidaritet

Navn: BISKOP THOMAS | Land: EGYPT

Talsmann for rettferdighet

Biskop Thomas har nylig gjennomført et lengre besøk i Norge, i anledning Eyvind Skeies nye bok: «Biskop Thomas. I kjærlighetens sirkel.» I lange tider har de koptiske kristne vært diskriminert i Egypt. Men biskop Thomas tror på fremtiden.

Til stede – for å vise solidaritet

Dette er noen eksempler på arbeid
Stefanusalliansen støtter

Send SMS **TILSTEDE** til **2377**

Kr 250,- pr melding

VIPPS-konto **#19013** Stefanusalliansen

Konto nr **3000 14 57922**

Merk innbetalingen: Jul for de forfulgte